

آیا این توفیق کمی است؟

شماره پرسش: ۹۳۲۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۴/۲۲ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم: استاد هر موقع که در نیمه شب یا در غیر آن در دعاها مناجات ها وقتی با حضور قلب رو به حق میکنم تمام توجه ام این است که یک توجه قلبی در مناجات هایم داشته باشم ولی باز میبینم که استاد اصلا دلم نمیشکند و اشک از چشمانم جاری نمی شود و این خیلی مرا از حال دعا می اندازد که چرا نمیتوانم یک رابطه ی عاشقانه با خدا داشته باشم، از خوف او بگریم؟ از حال بد خودم اشک بریزم این چه علتی دارد استاد؟ با اینکه عاشق اینم ساعات ها با انس با خدا در مناجات ها بنشینم ولی این چشمان خشکم یاری نمیکند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آیا این توفیق که می‌توانید با زبان ادعیه‌ی ائمه با خدا سخن بگویید و آن دعاها را سخن خود احساس کنید، توفیق کمی است؟ به خدا عرضه دارید: خدایا تو را شکر که حرف خود را می‌توانم با زبان ادعیه‌ای اظهار کنم که بهترین بندگان اظهار کرده‌اند. موفق باشید